

Léčivý dotek má čtyři tlapky

Canisterapie se osvědčila v různých oblastech – od podpory rehabilitace pacientů, zlepšování kvality života seniorů a lidí s postižením. Abychom lépe porozuměli, jak canisterapie funguje a jaké má přínosy, přinášíme rozhovor s Kateřinou Preusslerovou, která se s námi podělí o své zkušenosti a poznatky.

Kateřino, můžete nám přiblížit, co přesně canisterapie obnáší a jaké jsou její hlavní přínosy?

Obecně lze říci, že canisterapie je forma terapie, která využívá speciálně vycvičené psy k poskytování emocionální podpory a fyzické pomoci lidem s různými zdravotními problémy. Jejím hlavním cílem je zlepšit kvalitu života pacientů, a podpořit jejich psychickou a fyzickou pohodu. Je poskytována v různých prostředích, včetně nemocnic, domovů pro seniory, škol a speciálních zařízení pro osoby s postižením.

Jakékoli zvíře (pes) je pro klienta skvělou motivací, protože ho nesoudí a přijímá ho takového, jaký je. Canisterapie není jen o tom mít hodného psa. Důležité je také, kdo ho vede a jak k této činnosti přistupuje. Ať už je to odborník v sociální nebo zdravotní sféře, nebo laik s přirozeným sociálním citěním, jejich přístup je klíčový pro úspěch canisterapie.

Co vás přivedlo k této práci a jak dlouho se jí věnujete?

Kim, můj první Golden retriever bez PP, mě k této myšlence přivedl před 20 lety. Jezdil s námi na skautské tábory a už od štěněte byl velmi vnímavý a empatický ke všem lidem, bez ohledu na jejich věk. Děti za ním chodily, když jim bylo smutno po rodičích nebo se zranily. Vyprávěly mu o svých starostech, hladily ho a bylo jasné, že jim to pomáhá.

V dnešním světě, který je plný stresu a spěchu, hledáme způsoby, jak zlepšit naši psychickou pohodu a fyzické zdraví. Jednou z velmi účinných metod je právě canisterapie. Tato forma terapie využívá pozitivní vliv psů na lidské zdraví a pohodu.

Dalším impulzem pro mě byla návštěva jednoho zařízení v mém městě, kam jsme jako skauti den před Vánoci nesli Betlémské světlo. V té době mi bylo 10 let. Klienti tam byli po čtyřech i více na pokojích, ty měly bílé kachlíky a kovové postele. Tenhle zážitek ve mně zanechal pocit, že něco není v pořádku, a podvědomě mi ležel v hlavě.

Když jsem si pořídila dalšího pejska, Dárwina (Flat coated retrievera), rozhodla jsem se, že se chci této činnosti věnovat více, a jeho prostřednictvím rozdávat lidem alespoň chvilkové povzbuzení. Díky jeho neobvykle klidné povaze jsem se s ním začala připravovat na canisterapeutické zkoušky, když mu byly asi tři roky. Našla jsem organizaci, která tyto zkoušky pořádala, nastudovala zkušební řád a začali jsme trénovat. V té době ještě nebylo moc kurzů, takže jsme šli rovnou ke zkouškám. Asi šest měsíců nato jsme s kolegyněmi založily spolek a postupně jsme navazovaly spolupráci se zařízeními. Letos je to již 10 let, kdy tuto krásnou činnost aktivně vykonávám.

Jaký typ psů je vhodný pro canisterapii a jak probíhá jejich výběr a výcvik?

V podstatě nezáleží na plemeni, ale na konkrétním jedinci. To znamená, že je v daném plemeni vhodný jedinec k výkonu canisterapie. Pes by měl mít vyrovnanou povahu a přirozeně vyhledávat kontakt s lidmi.

Velice záleží na výchově zvířete během celého jeho života. Při výběru štěněte je důležité zvážit, zda ho pořídíte z chovatelské stanice, kde výběr často provádí chovatel a vy si jen přijdete pro štěně, nebo zda vám chovatel dá možnost si štěně vybrat. Pro konkrétní činnost, jako je sport, je podle mě lepší, když máte možnost výběru. Ale i chovatel, který tráví se štěňátky hodně času, může mít velice dobrý úsudek, jaké štěňeno se bude na co hodit a vytipovat vám ho.

Když jsem vybírala štěně já, vždy jsem přemýšlela, co s ním budu dělat v budoucnu. Důležité pro mě bylo, aby bylo kontaktní k lidem. Při vstupu mezi štěňátka se většina z nich ke mně zvědavě přihnala. Protože chci se svými psy dělat i jiné aktivity a retrieveri mají přirozený talent na aportování, vždy jsem hodila hračku. Pokud mi ji štěně s nadšením přineslo zpět a nikde se neloudalo, nebo ji neodneslo jinam, bylo to pro mě dalším velkým plusem, že pro něj člověk bude důležitý. Sleduji také jejich chování ve smečce. Bázlivá štěňata nebo ta s příliš výraznými osobnostmi rovnou vyrazuji.

Výcvik a učení je základem dobrého soužití se psem a probíhá od prvního dne až do konce jeho života. Své psy začínám učit hned po příchodu domů. Nejprve na jméno, pak základy hygieny, tedy čůrání a kakání venku. Také je učím přivolání a základní povely jako "sedni" a "lehni". Jakmile mají základní očkování, beru je všude s sebou – na rodinné výlety i do různých zařízení. Tímto způsobem si zvykají na všemožné pachy a prostředí, aby pro ně nebyly neznámé a strašidelné. Všechn čas a péče, kterou jim věnujeme v prvních měsících po příjezdu do nového domova, nám dává pevný základ pro jejich budoucí chování.

V této činnosti je důležitá i osoba, která chce tuto činnost dělat. Jaká by měla být?

Ano, i člověk, který vede své zvíře při této činnosti, by měl být v této problematice vzdělaný. Nejde jen o to mít hodného pejska, ale také o toho, kdo ho vede a jak s ním pracuje. Výhodou může být vzdělání ve zdravotnictví, sociální oblasti nebo pedagogice, ale není to nutné. Ze zkušenosti víme, že laici často přinášejí více nadšení a objektivnější pohled. Lidský přístup, empatie, zodpovědnost a otevřenost

jsou klíčovými vlastnostmi pro každého, kdo se této činnosti věnuje.

Můžete nám říct něco více o vašich kurzech a co všechno zahrnují?

Kurzy, které pořádáme s kolegyněmi, poskytují základní úvod do problematiky zoorehabilitace. S jakými zvířaty se tato činnost dá dělat, kdo jí může provozovat, jak oslovit zařízení, jak si stanovit cenu za svou práci a také jak to dělat dle legislativy. Připravujeme účastníky na zkoušky podle zkušebního řádu spolku Animal Therapy a dáváme praktické rady o aktivizaci pomocí psa, přiléhání a o tom, co by měl každý tým vědět, než vstoupí do zařízení. Kurzy se konají dvakrát do roka, a to v Praze v Pesoparku a v Kovači u Jičína. Snažíme se týmům vysvětlit, zda je zvíře vhodné pro tuto činnost, což někdy může být náročný úkol.

Jaká je odezva od lidí, kteří prošli vašimi kurzy a začali se věnovat canisterapii?

Vždy existují dva pohledy a reakce, ale většina účastníků je spokojena. Naší největší výhodou v rámci kurzu je možnost vzít týmy do zařízení, kam pravidelně docházíme, a ukázat jim reálné vedení canisterapeutické hodiny. I když začínou později, mohou nás kdykoliv kontaktovat a poradit se s námi.

Spolupracujeme s jinými spolky, které nabízejí kurzy na konkrétní témata, například jak pracovat s různými kategoriemi klientů. Vždy nás potěší, když dostaneme fotografie od našich účastníků z jejich hodin.

Jaké jsou vaše plány do budoucna?

Rádi bychom rozšířili naše vzdělávací aktivity a plánujeme vytvořit e-book s aktivitami pro aktivizaci

Jmenuji se Kateřina Preusslerová a specializuji se na zoorehabilitaci. Láska ke zvířatům mě provází od útlého dětství, což mě přivedlo ke studiu na střední veterinární škole. Ačkoli jsem snila o kariéře veterinářky, osud mě nasměroval jinou cestou. Profesně se stále pohybuji ve veterinární oblasti, zejména kolem domácích zvířat, a těším se poznávat odborníky a specialisty v tomto oboru. K srdci mi přirostli hlavně retrieveri díky své dobrosrdečné povaze, veselosti a univerzálnosti. Doma mám tři: Charlese, Raye (Flat coated retriever) a Edieho (Golden retriever).

www.animaltherapy.cz

klientů. Tento e-book nabídne přehled všech aktivit s popisem toho, pro které klienty jsou vhodné. Ne každý má schopnosti a fantazii na vymýšlení vlastních aktivit, a proto chceme poskytnout ucelený a přehledný zdroj inspirace. A na základě e-booku chceme nabízet i workshopy na toto téma. Dále plánujeme spolupráci s odborníky v sociálním a zdravotním segmentu s využitím jejich znalostí a praktických zkušeností v rámci našich kurzů. A nadále chceme pro zájemce pořádat kurzy a přiblížit jim co nejlépe a nejvíce tuto činnost.

• Kateřina Preusslerová, Jana Moravcová

